

การศึกษาเชิงวิเคราะห์สำหรับพัฒนาประเทศสมัยอยุธยา

นางมารศรี ศุภวิไล

ศูนย์วิทยทรัพยากร

วิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตร์มหาบัณฑิต
ภาควิชาภาษาไทย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2528

ISBN 974-564-035-2

010890

i 17027743

An Analytical Study Of Chanda in Ayudhya

Mrs. Marasri Suphavilai

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Arts

Department of Thai

Graduate School

Chulalongkorn University

1985

ISBN 974-564-035-2

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ไทย

ภาควิชา

อาจารย์ที่ปรึกษา

การศึกษาเชิงวิเคราะห์ดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ

นางนารศรี ศุภวิไล

ภาษาไทย

รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ศรี แย้มนัคกดา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้มีวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริบูรณ์ทบทวนทบทวน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุประดิษฐ์ มุนนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ วชิร รุ่มยังนันทน์)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ศรี แย้มนัคกดา)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อิงอร สุพันธุ์วิชช)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ กีระนันทน์)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวขอวิทยานิพนธ์	การศึกษาเชิงวิเคราะห์คำประพันธ์ประเพณีล้มย้อยชูชา
ชื่อนิติท	นางมารศรี ศุภาริໄล
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.สักดิ์ศรี แย้มนักดา
ภาควิชา	ภาษาไทย
ปีการศึกษา	2527

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ นำศึกษาวิเคราะห์คำประพันธ์ประเพณีล้มย้อยชูชา ในค้านที่มาลักษณะ และพัฒนาการของคำประพันธ์ที่ปรากฏในวรรณคดีคำภันท์สมัยอยุธยา

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า คำประพันธ์ประเพณีเป็นคำประพันธ์ร้อยกรองของอินเดียที่มีมาแต่โบราณ ราว 4,000 ปีมาแล้ว และได้รับการยกย่องจากชาวอินเดียว่า เป็นแบบแผนคำประพันธ์ที่ก้าวหน้าและสูงส่ง ใช้แต่งคัมภีร์ศناسนาบทแตกต่างกัน เช่น ภาษาไทยอาจจะรู้จักนั้นจากการอินเดียมีมาก็แต่สมัยสุโขทัยแล้ว เพราะอินเดียพึ่งทางการศึกษาข้าม ทำให้มีการถ่ายเทห่วงวัฒนธรรมค่านี้ ๆ เช่น ทางศناسนา ศิลปกรรม ภาษา และวรรณคดี ในทางวรรณคดีได้อาศักขะภันท์เป็นองค์ประกอบสำคัญ กวีไทยได้ศึกษาและทดลองแต่งนั้นที่คัมภีร์เป็นเวลานาน โดยพยายามเพิ่มเติม ดัดแปลง ให้คำภันท์ของอินเดียลักษณะเป็นร้อยกรองแบบไทย โดยเฉพาะการเพิ่มสัมผัสดลงมาในบัญถือของนั้น เพื่อให้นั้นมีเสียงคล้องของภาษาแบบคำประพันธ์ไทย ทำให้มีจังหวะและมีความไพเราะ ผลสำเร็จของการดัดแปลงคำภันท์ของอินเดียให้เป็นฉบับแบบไทยนั้น ปรากฏเป็นหลักฐานเท่าที่มากที่สุดอยุธยาเรื่องแรก คือ มหาชาติคำหลวง กัลฑ์มหาพน ซึ่งเป็นวรรณคดีสำคัญในสมัยอยุธยาตอนตน จากนั้นก็ปรากฏว่า กวีไทยสมัยอยุธยานิยมแต่งนั้นทั้งน้ำเรื่อย ๆ ปรากฏเป็นวรรณคดีคำภันท์ชนนี้เป็นประเพณีที่ทางทากจากวรรณคดีประเพณีนั้น ๆ แสดงให้เห็นความนิยมของกวีไทยสมัยอยุธยาในการใช้นั้นทั้งนักนักนั้น และได้เก็บลักษณะของคำภันท์ไทยที่มีพัฒนาการทางรูปแบบบัญถืออย่างเป็นชั้นตอนเรื่อยมาตลอดสมัยอยุธยา รวมทั้งลักษณะที่สำคัญอื่น ๆ ของคำประพันธ์ประเพณีแตกต่างจากร้อยกรองประเพณีนั้น ๆ เช่น

การกำหนดค่าครุ-คุ ความสัมพันธ์ระหว่างชนิดของน้ำทึบ เนื้อหา เป็นคน ทำร้านที่ก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะชี้ให้เห็นถึงความก้าวหน้าของกวีไทยในการศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับน้ำที่ ทำร้านที่ปรากฏในสมัยอยุธยา คือ หนังสืออินกานเม การทำศึกษาทำร้านที่ควบคู่ไปกับวรรณคดีค่านั้น ทำให้เห็นรูปแบบของค่านั้นนิพัทธ ฯ ในสมัยอยุธยา ไกด์เจนอีก นอกจากนี้การศึกษาวิเคราะห์คำประพันธ์ประ เพชรนั้นในสมัยอยุธยา ยังทำให้เห็นความเป็นไปได้ที่จะศึกษาวิเคราะห์คำประพันธ์นั้นในสมัยต่อ ฯ มาจนถึงปัจจุบัน เพื่อให้ความรู้ทางวรรณคดีไทยเกี่ยวกับน้ำที่เป็นที่กระจางซักขึ้นอีก

ขอเสนอแนะ เกี่ยวกับการวิจัยเรื่องนี้คือ ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบและลักษณะกล่าววิธีทาง ฯ ของการแต่งน้ำที่ในสมัยรัตนโกสินทร์ ซึ่งมีวิวัฒนาการมาไม่ไกล กว่าสมัยอยุธยา เป็นอันมาก

ศูนย์วิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Thesis Title   An Analytical Study of Chanda in Ayudhya
Name   Mrs. Marasri Suphavilai
Thesis Advisor   Associate Professor Saksri Yamnadda, Ph.d.
Department   Thai
Academic Year   1984

Abstract

This Thesis is an analytical study of chanda in Ayudhya with respect to its source, styles of composition and development revealed in chanda literatures in Ayudhya.

From this thesis, Chanda is an ancient India poetry which appeared 4,000 years ago. It is accepted among the Indians as a sacred poetic style used to compose the religious books in previous time. Thai people known about chanda since Sukhothai because of the business relationship that also caused the transference of other cultures such as religious, arts, language and literature which chanda was a significant part. Thai poets studied and tried to compose chanda for a very long time to make it thai style especially to make it rhyme as the other kinds of thai poetries. The first piece of thai chanda appeared in Ayudhya literature, Mahachartkamloung Khandmahapon. Since then, the Ayudhya poets used chanda to compose the chanda literature seperated from the other kinds of thai literature. The development in forms of chanda can be seen in steps along Ayudhya period and also with the other aspects of chanda that are different from the other kinds of thai poetries such as Garu and Lahu (heavy and light syllables)

and the relationship between the kind of chanda and the subject used. Ohindamanee, the text book of chanda in Ayudhya, is also an important book which indicates the advance of the thai poets in studying about chanda in that period. The studying of the text book of chanda together with chanda literatures makes it clearer about the forms of various kinds of chanda in Ayudhya and gives the possible way to do more research on chanda in the following time to extend the knowledge of chanda in Thai literature.

It is advisable to do more research about the forms, aspects and styles of composition of chanda in Ratanakosin which have far more development than in Ayudhya.

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิจกรรมประจำ

งานวิจัยฉบับนี้จะดำเนินการโดยอาจารย์ภาสกรความกุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ศรี แย้มนัคดา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ศาสตราจารย์ วชิร มนะนันทน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อิงอร สุพันธุ์วนิช และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชาครา กีระนันทน์ ที่ได้กุศลตรวจแก้ และให้คำแนะนำเกี่ยวกับงานวิจัยนี้เป็นอย่างดี จึงขอกราบขอบพระคุณ ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ยังมีข้อมูลอาจารย์ทุกท่าน และเพื่อนนิสิตในภาควิชาภาษาไทย และภาควิชาภาษาต่างประเทศ ที่ได้กุศลแนะนำแก้ไขข้อบกพร่อง และให้ความช่วยเหลือ ท่านนี้ ๆ งานระหว่างงานวิจัยนี้สำเร็จเรียบร้อย

ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ณ ห้องประชุมมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และอาจารย์ สุชา ปีกภารกุล จากมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ที่ร่วมเป็นกำลังใจให้ ทำงานนี้จนคล่อง ไปด้วยกัน และได้สนับสนุนการศึกษาของบุรุษวิจัยมาค่ายความรักและความ ประภานาคเป็นอย่างยิ่ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๒
กิจกรรมประการศิริ	๓
บทที่	
1 บทนำ	1
2 ลักษณะของนั้นท์	6
2.1 ที่มาของคำว่า "นั้นท์" และความหมาย	6
2.1.1 ความหมายแบบสันสกฤต	6
2.1.2 ความหมายแบบบาลี	7
2.1.3 ความหมายแบบไทย	10
2.1.3.1 ความหมายอย่างกว้าง	11
2.1.3.2 ความหมายอย่างแคบ	12
2.1.3.3 การใช้คำอื่นแทนคำว่า "นั้นท์" ..	14
2.2 กำเนิดและลักษณะการแต่งนั้นท์	19
2.2.1 การแต่งนั้นท์ของอินเดีย	19
2.2.1.1 นั้นท์ในสมัยพระเวท	24
2.2.1.2 นั้นท์หลังสมัยพระเวท	32
2.2.2 การแต่งนั้นท์ของไทย	38
2.2.2.1 นั้นท์วรรณพุตติ	45
2.2.2.2 นั้นท์มาตรฐานพุตติ	49

2.3 คำารณ์	52
2.3.1 คำารณ์ของอินเดีย	52
2.3.1.1 คัมภีร์นิสสูตร	54
2.3.1.2 คัมภีร์รุตโถทัย	56
2.3.1.3 คัมภีร์สูโพชาลังการ	59
2.3.2 คำารณ์ของไทย	61
2.3.2.1 จินดาน尼	62
2.3.2.2 คำารณ์วรรณพจน์และมาตราพจน์	69
2.3.2.3 ฉันทศัตร์	72
3 ฉันท์ในวรรณคดีไทยสมัยอยุธยา	75
3.1 ประเภทของวรรณคดีที่ใช้คำประพันธ์ประเกณฑ์	75
3.1.1 วรรณคดีที่เป็นคำนั้นท์	75
3.1.2 วรรณคดีที่ใช้ฉันท์ประกอบ	90
3.2 ลักษณะคำนั้นท์ในวรรณคดีสมัยอยุธยา	96
3.2.1 ประเภทของนั้นท์	96
3.2.1.1 ฉันท์เดียว	96
3.2.1.2 ฉันท์ประสม	99
3.2.2 การกำหนดควรรัก นาท และบท	103
3.2.3 การกำหนดคำกรุ-ฉันท์	112
3.2.3.1 ลักษณะของคำกรุ-ฉันท์	112
3.2.3.2 ประเภทของคำกรุ-ฉันท์	122

หน้า

3.2.3.3 การสร้างคำครุ-ลิทู	126
ก. การยึดคำ	126
ข. การตัดคำ	128
ค. การเชื่อมคำ	130
ง. การแยกคำ	132
จ. การแปลงคำ	133
3.2.4 การกำหนดคำณะ	135
3.2.5 การกำหนดลัมป์ส	146
3.2.5.1 ประเภทของลัมป์ส	151
3.2.5.2 ลักษณะลัมป์สของนั้นที่ในสมัยอยุธยา	156
3.3 พัฒนาการของการแต่งนั้นที่ในสมัยอยุธยา	168
3.3.1 การใช้นั้นที่	168
3.3.2 ความลัมพันธ์ระหว่างชนิดของนั้นที่กับเนื้อหา ...	174
4. สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ	188
บรรณานุกรม	193
ประวัติผู้เขียน	197